

Академик Драгутин ЛЕКОВИЋ

УВОДНА РИЈЕЧ

Тема Научног скупа „Вријеме и прогрес” наметнута је смјеном миленијума. Са тог гледишта, то је *права* тема, јер на крају тако великог раздобља треба видјети шта су вријеме и прогрес дали, чиме садашње вријеме да се испуни и у ком смјеру теба да се остварује даљи прогрес.

Тема „Вријеме и прогрес” није само права тема дана. Она је и *велика* тема – најприје велика филозофема, а затим велика историјска, социолошка, политиколошка, као и културолошко-цивилизацијска тема. Тема „Вријеме и прогрес” *надасве* је актуелна тема – ставља нас у центар савремене историје и дилема савременог човјечанства.

Да се овако крупна и актуелна тема разматра у Москви, Паризу, Лондону или Вашингтону – то би био велики подухват. А када се она разматра у нашој малој Црној Гори, онда је то подухват далеко већих размјера, подухват за дивљење. Само постављање на дневни ред овакве теме и њено разматрање чини част не само научним и духовним вертикалама црногорске културе – Црногорској академији наука и умјетности и Универзитету Црне Горе, него и самој нашој Републици.

Научни скуп на тему „Вријеме и прогрес” представља не само велики научни почетак – хватање у коштац са грандиозном темом, него и значајну научну оријентацију – удруживање најважнијих црногорских научних институција и научних стваралаца на систематској обради поменуте теме. Надамо се да ће научна сарадња и духовно заједништво Црногорске академије наука и умјетности, Универзитета Црне Горе и научних стваралаца из наше Републике, бити не само чврсто и трајно, него и веома плодно и друштвено корисно. Оно ће бити корисно и за просперитет наше отаджбине.

Особеност овог научног скупа састоји се и у томе што је његов предмет – велика тема времена и прогреса, груписана око Црне Горе и елаборирана из угла њених данашњих проблема, дилема и одређења. То је несумњиво на свом мјесту, јер је дужност научних институција и науч-

них стваралаца да освјетљавају прошлост и садашњост Црне Горе и да пројигирају њену будућност, надасве да доприносе њеној афирмацији и њеном просперитету. Уколико црногорске научне институције и научни ствараоци Црне Горе буду више доприносили процвату Црне Горе, утолико више ће оне извршити свој патриотски дуг и своју историјску обавезу. Исто тако, уколико црногорско државно руководство буде чвршће стајало иза тих научних институција и финансијски и морално их подржавало, утолико ће њихов рад и њихов допринос препороду Црне Горе бити већи и за друштвену заједницу кориснији.

Наша прва и завршна порука у том смислу гласи: у раду на прогресу и просперитету Црне Горе треба да има много више онога што научне и политичке актере спаја него онога што их раздваја. Наша друга завршна политичка порука на том плану гласи: научне и умјетничке институције својим допринос треба да обезбиједи да Црна Гора у нашем времену буде на нивоу своје славне прошлости и да одржава континуитет са својом великом и славном традицијом ободске штампарије, Његоша и Марка Миљанова.

Нека овај наш научни скуп буде скромни допринос у том смислу.